

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1999 r.

w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych oraz poszczególnych kategorii podatników.

Na podstawie art. 17 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062) zarządza się, co następuje:

§ 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach opodatkowania podatkiem dochodowym od osób prawnych oraz opodatkowania jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, z wyjątkiem spółek nie mających osobowości prawnej, ustala się według określonej, w odpowiednim rejestrze lub statucie, siedziby osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej.

§ 2. 1. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawie opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych ustala się według miejsca:

- 1) zamieszkania osoby fizycznej w dniu 31 grudnia roku podatkowego,
- 2) pobytu osoby fizycznej w dniu 31 grudnia roku podatkowego, jeżeli osoba ta nie ma miejsca zamieszkania, a gdy pobyt w Rzeczypospolitej Polskiej ustał przed tym dniem — według miejsca pobytu w ostatnim jego dniu.

2. Przy opodatkowaniu małżonków mających różne miejsca zamieszkania, jeżeli na ich wniosek podlegają oni łącznemu opodatkowaniu, właściwość miejscową ustala się według miejsca zamieszkania jednego z małżonków, wskazanego we wspólnym rocznym zeznaniu podatkowym.

3. W przypadku spółki nie mającej osobowości prawnej, właściwym miejscowo organem podatkowym, w którym powinno być złożone zeznanie wraz z dołączonym sprawozdaniem finansowym, jest:

- 1) organ podatkowy właściwy ze względu na siedzibę spółki, jeżeli przynajmniej dla jednego wspólnika jest on właściwy z uwagi na jego miejsce zamieszkania lub siedzibę,
- 2) organ podatkowy właściwy dla jednego ze wspólników według ich uznania, jeżeli organ podatkowy, o którym mowa w pkt 1, nie jest właściwy dla żadnego ze wspólników z uwagi na ich miejsce zamieszkania lub siedzibę.

§ 3. 1. Właściwość miejscową urzędów skarbowych w sprawach podatku od spadków i darowizn ustala się:

- 1) w sprawach spadków — według miejsca położenia przedmiotów majątkowych nabytych w drodze spadku, a jeżeli przedmioty spadku są położone na obszarze działania dwóch lub więcej urzędów skarbowych — według ostatniego miejsca zamieszkania (pobytu) spadkodawcy,
- 2) w sprawach prawa do wkładów oszczędnościowych wypłacanych na podstawie dyspozycji wkładcy na wypadek śmierci, jeżeli nabywca wkładów oszczędnościowych nie jest równocześnie spadkobiercą wkładcy — według ostatniego miejsca zamieszkania wkładcy,

3) w sprawach darowizn:

- a) jeżeli przedmiotem darowizny jest nieruchomości lub prawo użytkowania wieczystego — według miejsca położenia nieruchomości,
 - b) jeżeli przedmiotem darowizny są inne rzeczy lub inne prawa majątkowe — według miejsca zamieszkania lub siedziby darczyńcy w dniu przyjęcia darowizny przez obdarowanego, a jeżeli darczyńca nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w kraju — według miejsca zamieszkania obdarowanego,
 - c) otrzymanych z zagranicy — według miejsca zamieszkania obdarowanego,
- 4) w sprawach zasiedzenia:
- a) jeżeli przedmiotem zasiedzenia jest nieruchomości, prawo użytkowania wieczystego lub służebność gruntowa — według miejsca położenia nieruchomości,
 - b) jeżeli przedmiotem zasiedzenia jest nieruchomości, inne rzeczy lub prawo użytkowania wieczystego — według miejsca położenia nieruchomości,
 - c) jeżeli przedmiotem zasiedzenia są rzeczy ruchome — według miejsca zamieszkania lub siedziby nabywcy.
2. Jeżeli nabycie w drodze spadku lub darowizny dotyczy w całości lub w części rzeczy położonych za granicą lub praw podlegających wykonaniu za granicą, właściwy miejscowo jest urząd skarbowy według miejsca zamieszkania (pobytu) spadkobiercy lub obdarowanego w dniu nabycia spadku lub otrzymania darowizny.
- § 4. 1. Właściwość miejscową urzędów skarbowych w sprawach opłaty skarbowej ustala się:
- 1) w sprawach opłaty skarbowej od podań i załączników do podań, od czynności urzędowych, zaświadczeń lub zezwoleń — według siedziby organu, który przyjął podanie, dokonał czynności urzędowej albo wydał zaświadczenie lub zezwolenie,
 - 2) w sprawach opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych dotyczących przeniesienia własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego, własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego oraz prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej (prawa do lokalu mieszkalnego w domu budowanym przez spółdzielnię mieszkaniową w celu przeniesienia jego własności na członka) — według miejsca położenia nieruchomości, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - 3) w sprawach opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych dotyczących odpłatnego przeniesienia własności rzeczy lub praw innych niż wymienione w pkt 2:
 - a) jeżeli jedna ze stron czynności cywilnoprawnej nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej — według miejsca zamieszkania lub siedziby drugiej strony czynności, a w przypadku gdy żadna ze stron nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w Rzeczypospolitej Polskiej — według miejsca dokonania czynności,
 - b) jeżeli pobór opłaty następuje przez płatnika — według siedziby płatnika,
 - c) w pozostałych przypadkach — według miejsca zamieszkania lub siedziby nabywcy,
 - 4) w sprawach opłaty skarbowej od pozostałych czynności cywilnoprawnych:
 - a) jeżeli opłata jest pobierana przez płatnika — według siedziby płatnika,
 - b) w pozostałych przypadkach — według miejsca zamieszkania lub siedziby jednej ze stron czynności cywilnoprawnej,
 - 5) w sprawach opłaty skarbowej od dokumentów:
 - a) jeżeli pobór opłaty skarbowej następuje przez płatnika — według siedziby płatnika,
 - b) od weksła — według miejsca zamieszkania lub siedziby wystawcy weksła.
2. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami opłata skarbowa od czynności cywilnoprawnych lub dokumentów jest uiszczana znakami opłaty skarbowej, właściwy miejscowo jest urząd skarbowy ze względu na miejsce dokonania czynności prawnej lub złożenia dokumentu.
3. W sprawach opłaty skarbowej od umów zamiany, których przedmiotem jest wyłącznie przeniesienie własności rzeczy lub praw wymienionych w ust. 1 pkt 2, urzędem skarbowym właściwym do ustalenia wartości nieruchomości lub prawa jest urząd skarbowy właściwy ze względu na położenie nieruchomości lub rzeczy, której dotyczy to prawo, a w sprawach o ustalenie wysokości opłaty skarbowej — urząd skarbowy właściwy ze względu na położenie nieruchomości lub rzeczy, której prawo dotyczy, o wyższej wartości rynkowej.
4. W sprawach opłaty skarbowej od czynności prawnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, płatnicy przekazują pobraną opłatę na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę płatnika.
- § 5. Właściwość miejscową przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego w sprawach opłaty targowej ustala się według miejsca położenia targowiska.
- § 6. Właściwość miejscową przewodniczącego zarządu jednostki samorządu terytorialnego w sprawach opłaty miejscowej ustala się według położenia miejscowości, w której jest pobierana opłata.
- § 7. Właściwość miejscową w sprawach opłaty administracyjnej pobieranej za czynności urzędowe nie objęte przepisami o opłacie skarbowej ustala się według siedziby przewodniczącego zarządu jednostki sa-

morządu terytorialnego, który dokonał czynności urzędowej.

§ 8. Właściwość miejscową organów podatkowych w sprawach odpowiedzialności podatkowej płatnika lub inkasenta ustala się według siedziby albo miejsca zamieszkania płatnika lub inkasenta.

§ 9. Organy podatkowe właściwe w dniu wszczęcia postępowania podatkowego pozostają właściwe aż do jego zakończenia — w zakresie którego postępowanie to dotyczy — chociażby w toku postępowania zmienity się podstawy właściwości.

§ 10. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób wskazany w § 1—9, właściwym organem podatkowym jest odpowiednio Drugi Urząd Skarbowy Warszawa-Śródmieście lub Burmistrz Gminy Warszawa-Centrum.

§ 11. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się do podatników, o których mowa w przepisach § 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1999 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych

w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych oraz w sprawach nadpłaty podatków pobieranych przez płatników (Dz. U. Nr 6, poz. 38).

§ 12. 1. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1992 r. w sprawie właściwości miejscowej organów podatkowych w sprawach niektórych zobowiązań podatkowych (Dz. U. Nr 16, poz. 62, z 1994 r. Nr 18, poz. 63, z 1995 r. Nr 12, poz. 56, z 1996 r. Nr 2, poz. 11, Nr 145, poz. 673 i Nr 155, poz. 771, z 1997 r. Nr 146, poz. 984 oraz z 1999 r. Nr 6, poz. 38).

2. Organy podatkowe właściwe w myśl dotychczasowych przepisów w sprawach wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia pozostają właściwe do czasu zakończenia postępowania w tych sprawach.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*